

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 68/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 18 listopada 2022 r., sygn. akt II K 63/22 Zakres pisemnego uzasadnienia Sądu Apelacyjnego ograniczono, po myśli art. 457 § 2 k.p.k., do apelacji obrońcy oskarżonego P. M..			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# oskarżyciel poślukowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	P. M.	Uprzednia karalność sądowa oskarżonego.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	k. 889-898
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Dokument wystawiony przez uprawniony organ, w trybie prawem przewidzianym, którego treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC				

**ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1.	<p>I. Co do apelacji obrońcy P. M..</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności w stosunku do stopnia winy oskarżonego, jak również z uwagi na niedostateczne uwzględnienie faktu przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażenia skruchy, złożenia przez niego obszernych wyjaśnień, co stanowi istotną okoliczność łagodzącą i powinno skutkować złagodzeniem kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego okazał się całkowicie chybiony, w ogóle			

zaś przynajmniej
balansuje na granicy
formalnej
dopuszczalności,
jeżeli jej nawet
nie narusza, skoro
Sąd Okręgowy w
procesie doboru
kary pozbawienia
wolności wykroczył
tylko minimalnie
ponad dolną granicę
ustawowego
zagrożenia za
przypisane P. M.
przestępstwo
rozboju z użyciem
niebezpiecznego
narzędzia.

Rzecz w tym,
iż zarzut rażącej
niewspółmierności
kary w rozumieniu
art. 438 pkt 4
k.p.k. stanowi zarzut
z kategorii ocen,
a zatem może
zostać skutecznie
podniesiony
wyłącznie wówczas,
gdy wymierzona
sprawcy kara,
jakkolwiek mieści
się w ramach
przewidzianych
przez ustawę, tym
niemniej w sposób
oczywisty, jaskrawy
odbiega od tej
sprawiedliwej,
stanowiącej
właściwą odpłatę
społeczną.

W rozpatrywanej
sprawie tymczasem
takiej sytuacji
próżno szukać.

W istocie P. M. nie był autorem pomysłu obrabowania stacji paliw, na propozycję P. U. wszakże skwapliwie przystał, nie tylko ją zaaprobował, choć dysponował możliwością objęcia jej stosowną refleksją opartą o osobiste doświadczenia kryminalne, ale plan kolegi, wyłącznie z własnej inicjatywy, rozbudował.

Pamiętać trzeba, iż to właśnie P. M. podjął decyzję o wykorzystaniu klucza do kół samochodowych w celu zastraszenia pracowników stacji paliw, a jakkolwiek spotkała się ona z pełną akceptacją drugiego ze sprawców, który w reakcji na nią oświadczył, że dzięki temu będzie groźniej, to jednak ten oskarżony wykazał największą aktywność w tym kierunku.

P. M. w ramach przyjętego podziału ról sięgnął po te najdalej idące czynności sprawcze, bezpośrednio zaatakował personel sklepu, z

zamaskowaną
twarzą i kluczem
do kół trzymanym
w uniesionej prawej
dłoni wywołał dla
sprzedawczyń stan
zagrożenia
natychmiastowego
użycia przemocy
fizycznej wobec
nich, a nawet I.
K. odepchnął od
stanowiska
kasowego. Swoją
postawą,
demonstrowaną
determinacją,
zdecydowaniem
sterroryzował
pokrzywdzone
kobiety, wywołał
u nich bardzo
silne negatywne
emocje, pozbawił je
nie tylko zdolności
do przeciwstawienia
się mu, ale
nawet możliwości
uruchomienia
alarmu
napadowego.

Na koniec to P.
M. ubezpieczony,
asekurowany przez
drugiego ze
sprawców, z którym
łączyło go pełne
porozumienie,
dokonał zaboru
pieniędzy z kasy
sklepowej, a zatem
jego udział w
przedmiotowym
napadzie
rabunkowym był
wiodący,
pierwszoplanowym,
decydujący dla
powodzenia

przestępczego
przedsięwzięcia, w
której się uwikłał,
wcześniej
zaplanowanego i
skrupulatnie, z pełną
premedytacją,
zrealizowanego.

Na domiar tego
oskarżony był już
wcześniej
ośmiokrotnie karany
sądownie,
przedmiotowego zaś
czynu dopuścił się w
warunkach
recydywy, co
bezsprzecznie
świadczy o jego
zaawansowanej
demoralizacji,
poczuciu
bezkarności, braku
hamulców przed
wejściem w kolejny
konflikt z prawem,
zresztą o bardzo
poważnym
charakterze, bo
stanowiącym
zbrodnię.

Sądowi
Apelacyjnemu
oczywiście nie jest
obca postawa
procesowa
oskarżonego
prezentowana w
rozpatrywanej
sprawie, złożenie
przez niego
rozbudowanych
wyjaśnień, które
pozwoliły na
zrekonstruowanie
rzeczywistego
przebiegu
przedmiotowego

zdarzenia, w tym zdemaskowanie zamiaru P. U. i wyświetlenie w pełnym zakresie jego roli w przestępstwie napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia, a także wyrażenie szczerej skruchy i przeproszenie pokrzywdzonych. Rzecz jednak w tym, iż okoliczności te wzięte zostały przecież pod uwagę w procesie kształtowania wobec niego represji karnej i legły bezpośrednio u podstaw wymierzenia mu kary w dolnych granicach przewidzianych przez ustawę, a na domiar tego w wysokości odpowiadającej karze wymierzonej drugiemu ze sprawców, którego osobiste zaangażowanie w napad rabunkowy akurat okazało się mniejsze na skutek uzgodnionego wcześniej podziału ról.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i znaczne

zasadny

<p>obniżenie kary pozbawienia wolności.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek odwoławczy obrońcy oskarżonego P. M. w najmniejszym nawet stopniu nie zasługiwał na uwzględnienie, przy czym już poza granicami szerszych rozważań wypada pozostawić postulat „znacznego” obniżenia kary w sytuacji, gdy ta dobrana przez Sąd Okręgowy zaledwie o cztery miesiące przekracza minimalny poziom ustawowy sięgający aż 3 lat pozbawienia wolności, radykalnie zaś odbiega od tej maksymalnej potencjalnie możliwej do wymierzenia.</p> <p>Ukształtowana w postępowaniu pierwszoinstancyjnym kara nie przerysowuje stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i stopnia jego winy, jawi się jako</p>		

<p>adekwatna do okoliczności tak obciążających oskarżonego, jak i dla niego korzystnych, które omówione zostały we wcześniejszych rozważaniach Sądu Apelacyjnego, najpierw zaś w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Rozstrzygnięcie o sprawstwie i winie P. M., kwalifikacji prawnej</p>		

przypisanego mu przestępstwa i wymierzonej mu karze pozbawienia wolności.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Autorka apelacji zakwestionowała wyłącznie rozstrzygnięcie o karze zasadniczej, zaś powody negatywnego rozpoznania zarzutu odwoławczego na tę okoliczność przedstawione zostały we wcześniejszych rozważaniach.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt II pkt III	Na podstawie § 1, § 2, § 4 ust. 2 i § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia	

Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu
zasądzono od
Skarbu Państwa na
rzecz obrońcy P. M.
koszty nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej mu z
urzędu w
postępowaniu
odwoławczym w
oparciu o 150%
opłaty podstawowej,
a to z racji
orzecznictwa
Trybunału
Konstytucyjnego
poświęconego
stawkom obrony z
urzędu i wyboru
oraz braku podstaw
do stosowania ich
wprost do
istniejących
regulacji.

Na podstawie art.
636 § 1 i 2 k.p.k.
w zw. z art. 634
k.p.k. i art. 8 w
zw. z art. 2 ust. 1
pkt 5 ustawy z dnia
23 czerwca 1973 r.
opłatach w sprawach
karnych zasądzono
od obu oskarżonych
na rzecz Skarbu
Państwa wydatki
związane z
postępowaniem
odwoławczym w

	<p>częściach ich dotyczących i wymierzono im opłaty za to postępowanie, a na potrzeby tych rozstrzygnięć uwzględniono ich sytuacje majątkowe i możliwości zarobkowe.</p>
7. PODPIS	
<p>SSA Przemysław Żmuda SSA Robert Mąka SSA Jacek Szreder</p>	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze zasadniczej pozbawienia wolności.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. U.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana